

L V S V S P A S T O R I T I I
 DEVOTI
 H O N O R I B V S
 S E R E N I S S I M O R V M C O N I V G V M
I O S E P H I A N T O N I I
 R E G I I H E R E D I T A R I I P R I N C I P I S
 A R C H I D V C I S A V S T R I A E
 R E G N I H U N G A R I A E P A L A T I N I
 E T
 A L E X A N D R A E P A W L O W N A E
 C A E S A R E A E P R I N C I P I S
 E T
 M A G N A E D V C I S R V S S I A E
 S V B
 N O M I N E
 D A P H N I D I S, E T P H Y L L I D I S
 C E L E B R A T O R V M.

Q V V M
 S T A T V S C O M I T A T V S P E S T I E N S I S
 A D V E N T V M E O R V N D E M
 C H O R E I S P V B L I C I S B V D A E R E C O L E R E N T
 X I I. K a l. M a r t. M. D. C C C.

B V D A E,
 T y p i s R e g i a e U n i v e r s i t a t i s P e s t i e n s i s
 1 8 0 0.

— — — — — Habitarunt Dii quoque silvas
Dardaniusque Paris. — — — — —

— — — — — Nobis placeant ante omnia silvae.

Virgil. Ecl. II.

KNY-18-00664

INTRODUCTIO.

I.

Formosus celebrat genialia foedera DAPHNIS:
Rumpite Pastores, Sidera laetitia!
Flos, ac delictum est DAPHNIS, nemorumque voluptas,
DAPHNIS pastorum gloria, Ruris amor.
DAPHNIDE ovante favet coelum, cupiensque renasce
Vere nouo, hyberna terra soluta niue;
Et montes reboant, urbesque fragore propinguae,
Plausibus arua, nemus, rus, iuga, et antra sonant.
Najades exultant, Dryades, viridesque Napaeae:
Solutus amet lentos Pastor abire dies?

II.

Nos quoque Pannoniae clara de stirpe puellae,
Nos quoque dum niveam PHYLLIDA DAPHNIS habet,
Exultare decet lætis per rura choreis,
Et festiua nouis addere vota thoris;
Dumque Duces pecudum connubia tanta cicutis,
Et resonare nemus, ruraque nostra docent;
Nos ad sancta iuuat positae altaria donis,
Et prece propitiis sacrificare DIIS.

III.

Pan, et montivagi nemorum bona Numina, Fauni,
 Et Sylvane senex, et Satyri, et Dryades!
 VOS precor, hinc arcete procul genus omne ferarum,
 Maenalis dum Te munere DAPHNI colam.

IV.

VOSque Lares, vobis sic thura crementur ad aras,
 Afsidui solis invigilate focis!
 Turba puellarum, dum nos votiva paramus
 Sacra thoris hilares, PHYLLI, Benigna, Tuis.

LAVDES DAPHNIDIS, ET PHYLLIDIS.

V.

Ipse quidem nec sum calamos inflare peritus,
 Fila nec Aoniae sollicitare lyrae.
 Cum tamen est tenero mulcendus carmine DAPHNIS,
 Et calami faciles, et sonat apta chelys;
 DAPHNIN at ipsae etiam cautes, vastique recessus,
 Et resonant altis concava saxa iugis.

VI.

Magna Pales, Divas inter mihi prima fuisti
 Hactenus, et ruris Numina magna Pales!
 Iam modo PHYLLIS adest, Siluani cura bicornis,
 Cede, Pales! melior jam modo PHYLLIS adest.

VII.

Induit arma Venus, socioque cupidine vastum
 Siluarum horrorem, atque hispida lustra subit.
 Quid, Cytherea tibi nostris cum saltibus? inquit
 Forte fatigatis saeva Diana feris:
 Est Paphos, est et Cyprus, acidaliaeque latebrae,
 Est tibi cellus Eryx, Idaliumque nemus.
 Ista tuum puerum petet illico lancea, ni mox
 Improvidum vertas in tua regna gradum.

Risit amor, fidensque suo, Matrisque paratu,
 (Arcus erat tensus, lectaque tela manu)
 Hoc habet! ut tenerum perfodit arundine pectus
 Dictynnæ adstantis DAPHNIDIS, inquit Amor.

VIII.

Tactus erat DAPHNIS tenero sub corde sagitta;
 Nec subito plagae quo medeatur, habet.
 Quae Telephum læsit, sanavit Pelias hasta;
 Cur non læsum etiam DAPHNIDA sanet amor?
 Constantes igitur sedes scrutatur amoris,
 Atque ubi, vestigat, degeret ille puer;
 Vix oculos, vultusque rosas, et frontis honorem
 PHYLLIDIS aspexit, nec mora, sanus erat.
 PHYLLIDIS ex vultu sumsit sibi Pharmaca DAPHNIS,
 PHYLLIDIS in vultu namque sedebat Amor.

IX.

Sedula gaudet apis prato florente, bidentes
 Molliculo placidae gramine, piscis aqua:
 Cum tamen audiui peregrinis DAPHNIDA terris
 In Patrium tandem se retulisse solum:
 Plus ego gaudebam, quam et apes florente roseto,
 Lanigeræ et pecudes gramine, piscis aqua.

X.

Aura fave! qualique rosas Zephyritide mulces,
 Cum mane incipiunt explicuisse comas:
 PHYLLIDA tam molli spiramine blanda saluta,
 Proxima dum nostros ingrediatur agros.

XI.

Exultat natura novo laetissima vere,
 Ridet rus, variis floribus arua nitent.
 Nec minus effusis exultat ab imbribus, orbi
 Quando serenato Cynthus ore redit:
 Nec tamen et verno laetatur tempore, nec sic
 A multis cum sol imbribus axe micat;
 Omnia quam laetis exultant plausibus, arva
 Optatus cunctis quoniam TVA DAPHNI subis.

XII.

Qualis cum roseo Tithonia prodit ab ortu,
 Et tenebras noctis, tristitiamque fugat;
 Rura virent, veteres lusciniæ cantat amores,
 Pictaque multiplici prata colore vigent:
 Talis PHYLLIS, agros quando succedit in istos
 Aequora rus, colles, exhilaratque nemus

XIII.

Turturis, et queruli, folisque tepentis amator
 Psittace, et humanae vocis imago loquax;
 Delicium laetis rebus, solamen in arctis,
 Atque, *vale* doctus dicere, doctus *ave*,
 DAPHNIDIS et nomen, cum nomine PHYLLIDIS ipso,
 Vt decet artificis voce referre sciens!
 Te nihil hac in valle reor, mihi carius esse;
 Tu mihi plus isto vel grege gratus eras.
 At postquam DANHNIS, DAPHNISQUE simillima PHYLLIS
 Hos sunt ingressi, propria rura, lares.
 Vt doceas populos, alias doceasque volucres
 Hoc PAR AVGVSTVM, Psittace! liber abi! —

V O T A.

XIV.

Vos ego caerulei, obtestor, vaga lumina, coeli,
 Syderei, Reges, Lunaque, solque chori!
 Et vobis meritis par est, et origine DAPHNIS,
 Et PHYLLIS niveis par nitet ipsa genis;
 Vtraque Divorum soboles est edita stirpe,
 Vtraque ruricolis, utraque grata Diis;
 Este quidem cunctis innoxia! sed tamen este
 Huic, precor, imprimis lumina amica PARI.

XV.

Quam sibi praecipuo sociavit foedere turtur,
 Hanc is ad extremum fertur amare diem.
 Quam tibi castus Hymen sociavit PHYLLIDA DAPHNI,
 Et quem idem adiunxit DAPHNIDA PHYLLI TIBI,
 Este boni vobis, nec sit modus ullus amori,
 Vtraque sit vestri haec ales imago thori.

XVI.

Vos quoque plaudentes niveis per flumina pennis
 Cygni, pusillae gaudia magna Napae.
 Este sacri post hac Veneri pro PHYLLIDE, vobis
 Et mente, et facie, dona dicata, pari.

XVII.

XVII.

Altera in hoc luco non est annosior arbor:

Hanc penes aiebant sacrificasse ataus.

Arbor sacra mihi reliquis mage! Fronde sub ista

Post ego coniugii sacrificabo DEO.

Adfundamque tuis radicibus optima vina,

Almae Pannoniae quae iuga culta ferent.

Dicam: Dii ruris, nemorumque Deae geniales,

Quorum ope nectuntur foedera connubii;

Quorum ope servantur, crescentibus usque beata

Deliciis, focii pignoribusque thori!

DAPHNIDA qui nexu vinxit, qui PHYLLIDAque uno,

Idem in fera, precor, tempora praestet Amor!

XVIII.

Has mihi mane rosas, haec roscida lilia Thyrsis

Capraram custos, munera nexa tulit,

Et tulit, atque, revincta rosis haec lilia, dixit;

Chara Chloe, nostri pignus amoris habe;

Quove colore rosae vegetant, quo lilia cudent,

Hic tibi sit semper pectore, et ore color.

DIVA Cypri! non est mihi Thyrside carior alter,

Istaque prae cunctis vincula grata mihi:

Attamen, Alma Venus! pro PHYLLIDE DAPHNIDIS usque

Pendeat ex aris ista corolla tuis.

XIX.

Horrida vicinis errabat saltibus ursa,

Vae pecori! catulo duplice foeta fuit.

Hanc meus ingenio pollens, et viribus ursam

Ictibus, et validis stravit, et arte pater.

**) }

Exu-

Exuviae pretium fuerant, et laurea frons haec,
 Grataque pastorum pectora, primus honos;
 Has pater exuvias, et lauri tradidit istum
 Mi ramum gnato, cum moriturus erat.
 His satis exuviis locuples cum paupere victu
 Non Craeso invideo, diuitiisque Mydae:
 Pendebunt tamen ista mei, Mauortis ad aras
 Pro Caro, melius DAPHNIDE dona patris.

XX.

Hanc Tibi selectam sacratiss immolat aris
 Pastor ouem paruo de grege, flaua Ceres!
 At non frugiferi campi, et ridentis agelli
 Victima pro donis caeditur ista tibi.
 Hos flores, olitor, tibi Flora: hac punica mala
 Hortorum diuo consecrat Alcinoos;
 At quod sacrentur vobis haec munera, non id
 Pomorum, aut florum copia magna facit.
 Di, flores, seruate, boni, pro PHILLIDE, et Hortos
 DAPHNIDIS omnigena fruge replete, precor!

XXI.

Nidule! castarum pretiosa cubilia amantum,
 Et vos solliciti pignus amoris aues!
 Vos me Damon heri, cum forte repelleret agnas,
 Augurium socii iussit habere thori.
 Felix augurium si cui prouisa supellex,
 Cuique paterna domus, cui penus ampla domi.
 Non egeo medicis herbis, sum corpore firmo,
 Et gemina est operis sat manus apta mihi:
 Nec sobolem, testis mihi sit Lucina, recuso,
 Est soboles misero gaudia magna patri.

Attamen has et aues, et amantis pignora, nidum,
 Hisce dicata aris, Diva triformis habe;
 Et faueas PVLCHRAE dextro omine PHYLLIDI, et auge
 DAPHNIDIS optata, Delia, prole domum.

XXII.

DAPHNI, TVIS meritis dignissime PHYLLIDE Sponsa!
 Dignaue pro meritis DAPHNIDE PHYLLI TVIS!
 Ecce patent nostri vobis magalia Ruris,
 Campus, ager, montes, prata, vireta, nemus.
 Ipsaque pro vobis nostro cum sanguine vita,
 Cum res exposcet, prodiga semper erit.
 Interea nostras, queis reximus usque bidentes,
 Haec peda iam vestros ponimus ante pedes.

Io. Gr.

Ammon fuit et ante, et amica pueri, magna
hinc dicitur ante, Diva triformis habet;
Et faveat Euboea, deus omnia Euboea, et augere
Paphlagonia, Datis, prole domum.

XXII

PAPHLAGONIA, TUIS meritis dignissima PAPHLAGONIA
Dignaque pro meritis PAPHLAGONIA PAPHLAGONIA
Dote patet noni vobis magistra Paphlagonia,
Campus, ager, montes, pueri, vicia, nemora,
Iphigene pro vobis nomine cum sanguine vita,
Cum res exoptat, pueri, Paphlagonia, et
Interea nostras, quae-terminus, vobis dicens,
Hic pueri cum vobis pueris cum pueris.

in Ga

